

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **M. G.**, zastoupeného Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky**, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, odbor cizinecké policie, Nádražní 2, 306 28 Plzeň, proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2013, č. j. KRPP-11088-9/ČJ-2013-030022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni, ze dne 20. 3. 2013, č. j. 17A 5/2013 – 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. et Mgr. Marku Čechovskému **se přiznává** odměna za zastupování v částce 3.400 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 26. 4. 2013 doručena blanketní kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) ze dne 24. 4. 2013, směřující proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 3. 2013, č. j. 17A 5/2013 – 27, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žaloba proti rozhodnutí žalované ve věci zajištění za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 zákona č. 326/1999, o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

Společně s kasační stížností požádal stěžovatel o ustanovení zástupce z řad advokátů. Žádost odůvodnil nedostatkem finančních prostředků. Nejvyšší správní soud zjistil majetkové poměry stěžovatele a usnesením ze dne 27. 5. 2013, čj. 3 As 63/2013 – 13 mu ustanovil k ochraně jeho práv advokáta Mgr. et Mgr. Marka Čechovského. V daném usnesení zároveň ustanoveného advokáta vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení doplnil kasační stížnost tak, aby splňovala veškeré náležitosti dle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Usnesení obsahovalo i poučení, že pokud nebude ve stanovené lhůtě kasační stížnost doplněna, může být dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnuta.

Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 31. 5. 2013, jednoměsíční lhůta stanovená pro odstranění vad podání tedy skončila dne 30. 6. 2013. V této lhůtě ani později, do dne vydání

tohoto usnesení, však stěžovatel ani jeho zástupce na výzvy uvedené v citovaném usnesení ze dne 27. 5. 2013 nijak nereagovali a vady kasační stížnosti neodstranili.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s.“) nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Vzhledem k tomu, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí stěžovatel ani ustanovený advokát neodstranil vady podání ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. a nepožádal ani o prodloužení lhůty, je zde nedostatek návrhu, pro který nelze v řízení pokračovat. Ostatně ani v případě, že by byla kasační stížnost doplněna po stanovené lhůtě, nemohl by zdejší soud takové doplnění akceptovat. Takový závěr vyplývá jak z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2012, čj. 5 As 11/2011 – 187), tak z judikatury Ústavního soudu, který se k dané problematice vyjádřil v rozhodnutí ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06 následovně: *„Ústavní soud opětovně zdůrazňuje, že tak závažné procesní oprávnění, jakým je možnost stěžovatele rozšířit kasační stížnosti na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody nelze činit závislou na právně nejisté a nepředvídatelné skutečnosti, zda soud vyzve stěžovatele k doplnění náležitostí kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. či nikoli. To nic nemění na skutečnosti, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnosti na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.“* Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. a za použití ustanovení § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítnout.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V předmětné věci přichází v úvahu přiznání odměny takto ustanovené zástupkyni za jeden úkon právní služby dle § 11 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb. („advokátní tarif“), neboť kromě převzetí zastoupení ustanovený zástupce ve prospěch stěžovatele jiný úkon nevykonal. V takovém případě se jedná o částku 3.100 Kč (§ 9 odst. 4 advokátního tarifu) a 300 Kč náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), úhrnem tedy o částku 3.400 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu